

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Prof. dr hab. Teresa Cieślikowska

Profesor dr hab. Teresa Cieślikowska (z domu Skibniewska) urodziła się 1 października 1926 r. w Lwowie. Od 1946 r. mieszka w Łodzi. Poza uniwersytetem pracowała m.in. jako sekretarka, asystent biblioteczny i pielęgniarka. Po ukończonych studiach polonistycznych w 1952 r. rozpoczęła pracę na Uniwersytecie Łódzkim w Katedrze Teorii Literatury, kierowanej przez prof. dr hab. Stefanię Skwarczyńską. Już jej praca magisterska została wyróżniona publikacją w „Pracach Polonistycznych” (1953). Po doktoracie w 1963 r. (*Forma rozwojowa w twórczości Teodora Parnickiego*) przebywała na stażu we francuskim Bordeaux i szybko ukończyła przewód habilitacyjny w 1968 r. (*Warsztat współczesnej prozy narracyjnej*). Obie rozprawy zostały wysoko ocenione i do dziś stanowią klasykę w swoim obszarze badawczym.

Pani Profesor pełniła w Uniwersytecie Łódzkim szereg funkcji uniwersyteckich – m.in. kierownika Zakładu Teorii Literatury, dyrektora Instytutu Teorii Literatury, Teatru i Filmu, a także kierownika Katedry Teorii Literatury (do 1997 r.). Była redaktorem serii „Folia Scientiae Artium et Litterarum”. Od roku 1997, kiedy stała się emerytowanym profesorem UŁ, prowadziła działalność dydaktyczno-naukową w Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej.

Profesor Teresa Cieślikowska uczestniczyła w ponad 30 konferencjach naukowych, także w kilku organizowanych przez siebie, również międzynarodowych. Ma wybitny dorobek dydaktyczny, była promotorem ponad 150 prac magisterskich oraz 17 doktorskich. Została odznaczona m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Uniwersytetu Łódzkiego, Medalem „Uniwersytet Łódzki w Służbie Społeczeństwu i Nauce”, Honorową Odznaką Miasta Łodzi, Odznaką Honorową

Uniwersytet
ŁÓDZKI

„Za Zasługi dla Województwa Łódzkiego”. Jest członkiem honorowym Łódzkiego Towarzystwa Naukowego.

Oprócz działalności naukowej (cztery książki autorskie, w tym swego rodzaju *summa* pt. *Wokół genologii, intertekstualności i teorii sugestii*), organizacyjnej i dydaktycznej prowadziła też działalność społeczną w postaci odczytów dla miasta, popularyzacji literatury wśród młodzieży licealnej i nauczycieli. Według opinii Bolesława Lewickiego z 1967 r. to „doskonały dydaktyk ulubiony przez młodzież”, „człowiek o niezwykle wysokim poczuciu i poziomie moralności naukowej i osobistej godności”. W innej wypowiedzi podkreślano Jej „nieskazitelną i całkowicie wzorową pod każdym względem przebieg pracy w UŁ”. Wedle słów Stefani Skwarczyńskiej z 1967 r. jest „człowiekiem nieposzlakowanego charakteru”. Klasyczne są Jej rozprawy na temat pisarstwa Teodora Parnickiego jako prekursora współczesnych technik literackich, intertekstualności jako problemu tekstologicznego czy zupełnie unikalne w skali światowej prace o sugestii literackiej. Pani Profesor przez cały czas pozostała także wierna łódzkiej szkole teorii literatury i genologii, interesowała się korespondencjami oraz pograniczem sztuk i kultur (m.in. poetyką orientalną). Jest jedną z najwybitniejszych postaci w historii Uniwersytetu Łódzkiego.

Opracował prof. dr hab. Jarosław Płuciennik